

Megakentler

Diyalog Raporu
Mart 2020

the Hollings Center
for international dialogue

Diyalog Özeti

Birleşmiş Milletler tanımına göre dünyanın mega kentleri. Grafik, [Peter Hermes Furian](#).

Birleşmiş Milletler Dünya Kentleşme Beklentileri 2018 raporu, nüfusu 10 milyondan fazla olan şehirleri 'megakent' olarak tanımlıyor.¹ Bu tanıma göre, dünya üzerindeki megakent sayısı 1990'da 10 iken, 2030 yılında tahminen 43 olacak ve megakentler dünya nüfusunun yaklaşık yüzde 9'una ev sahipliği yapacak.² Beş kıtaya yayılan megakentler, kapsamı farklı olabilen ancak özünde herkesi ilgilendiren sayısız ekonomik, demografik ve çevresel zorlukların yanı sıra fırsatlar da barındırıyor. Bu bakımdan megakent fenomeni, uluslararası diyalog ve kültürlerarası işbirliği için güncel bir konu.

BM'nin tanımladığı mevcut megakentlerden altısı Müslüman çoğunluklu ülkelerde, ikisi de Amerika Birleşik Devletleri'nde bulunuyor. Bu megakentler, farklı ülkeleri ve kentsel kültürleri, ayrıca farklı ekonomik ve insani kalkınma seviyelerini temsil etmelerine rağmen birkaç ortak özelliğe sahip. Ekonomik güç ve çekim merkezi olma potansiyelleri sayesinde sakinlerine refah, çeşitlilik, yenilik; işletmelere ise yatırım ve büyüme fırsatları sunuyor. Hepsi, hızlı büyümeye eşlik eden aşırı kalabalıklaşma, kaynak kıtlığı ve yönetimi, ve sosyal eşitsizlik gibi zorluklarla karşılaşılıyor. Hollings Center, megakentlerdeki fırsatları ve zorlukları tartışmak için Temmuz

¹ Dünya Kentleşme Beklentileri —2018, Infographic (May 16, 2018), <https://www.un.org/development/desa/1publications/graphic/world-urbanization-prospects-2018-more-megacities-in-the-future>.

² The World's Cities in 2018, United Nations, https://www.un.org/en/events/citiesday/assets/pdf/2the_worlds_cities_in_2018_data_booklet.pdf, p. 3.

2019'da Endonezya'nın Jakarta şehrinde bir diyalog konferansı düzenledi. Diyalog, Bağdat, Dakka, İstanbul, Jakarta, Kahire, Lahore, Los Angeles ve New York'tan araştırmacıları, şehir plancılarını, belediye yetkililerini, gazetecileri, mimarları ve çevrecileri bir araya getirdi. Diyalog katılımcıları, üç günlük toplantıların sonunda, şu sonuçlara vardılar:

- Megakent tanımı, nüfus, yoğunluk veya coğrafi boyut kriterleri ile sınırlandırılmamalıdır. Megakentler, kendi ülkeleri ve dünya üzerinde geniş kapsamlı etki yaratan önemli kültürel, ekonomik ve altyapısal fenomenler olarak ortaya çıktı. Megakentlerin yarattıkları sorunların ve sundukları fırsatların daha iyi değerlendirilmesi için daha fazla teorik analiz ve daha kapsayıcı bir tanım gerekir.
- “Küresel Kuzey” ile “Küresel Güney” megakentleri, sorunlarıyla mücadelede kullanabilecekleri kaynakların türü ve miktarı bakımından birbirinden farklılaşır, bu da uygulanan çözümleri değiştirir. Buna rağmen, kültürel duyarlılıkları da gözeterek, birbirlerinden öğrenebilecekleri çözümler de mevcut. Yine de megakentlerin sorunlarını ‘küresel Kuzey-Güney’ ekseninde basite indirgememek önemlidir. Her zorluğun kapsamı, önceliği ve çözümü şehirden şehre değişir.
- Sağlıklı ve canlı bir megakent, insanların, fikirlerin ve kaynakların sağlıklı akışına bağlıdır. Şehir merkezinden şehrin çevresine düzenli bir gidiş-geliş, şeffaflık ve fırsat yaratabilir. Ancak, bu akış sekteye uğrarsa, altyapının bozulması, her kademeye yayılan yolsuzluk, sosyal stres ve ekonomik eşitsizlikler gibi olumsuz sonuçlar doğabilir.
- Gelişen bir megakent, önemli miktarda su, enerji ve yiyecek gerektirir. Bu girift kaynak ağına olan yüksek talebin yol açtığı zorlukları başarılı bir şekilde ele almak, sadece sosyal eşitliği arttırmakla kalmayacak, aynı zamanda çevresel zorlukları ele almak için daha verimli sistemler de yaratacaktır.
- Megakentler arazi kullanımı, sağlık, barınma ve ulaşım konularında iyi yönetim gerektirir. Hükümetler ve vatandaşlar arasındaki iletişimin daha şeffaf olması için yeni teknolojik uygulamalar kullanılabilir.
- Kültürel mirası korurken kentsel gelişmeyi engellemek, tarihi ve kültürel dokuyu bozmadan kent planında yeniliklere açık olabilmek, kent sakinleri ile yerel yöneticilerin iyi iletişimini gerektiren, hassas bir kamusal tartışma konusu. Ancak böyle tartışmalar çoğu megakentte yapılmıyor. Tarihi ve kültürel miras, bir şehrin imajını ve kimliğini yansıtmak için kullanılabilir. Ancak, toplumun ihtiyaç ve çıkarları ile kültürel, tarihi, doğal koruma arasında denge kurmak önemlidir.

Megakentler

Dakka, Bangladeş. Görüntü kaynağı: [Lumenite](#)

Megakentlerin İşleyişi ve Şekli

Megakent nedir? Diyalog katılımcılarına yöneltilen bu sorunun basit bir cevabı yok; hatta en temel tanım üzerinde bile fikir ayrılıkları mevcut. Birleşmiş Milletler, megakent tanımını tanımlı nüfus büyüklüğü üzerinden yaparken, başka tanımlar nüfus yoğunluğuna veya coğrafi büyüklüğe odaklanabilir. Ancak, megakentin tanımı ve doğası hakkında tartışılıp teori üretildikçe, megakentler için asıl önemli olan temel kriterler gözden kaçabiliyor. Bangladeş'ten bir katılımcının ifade ettiği gibi, "Megakentin teorisini yapmak çok önemli ve bundan kaçınamayız. 'Şehir, yeni insan bilincidir. '"

Tanımlama veya sınıflandırmanın ötesine geçildiğinde, megakentler için, çeşitlilik barındıran, kapsayıcı, dışarıya açık, kendine has ancak ortak özellikler de barındıran kentsel çevreler diyebiliriz. Bu şehirler, sadece bir bölge veya ülke üzerinde değil, küresel bir kültürel etkiye sahip. Ayrıca bir katılımcının belirttiği gibi, bir megakent bazen bir ülkeden bile daha fazla ekonomik etki yaratabilen "küresel bir ekonomik olgu." Aynı zamanda megakentler, kendi makro ve mikroekonomik özellikleri ve büyüme- daralma döngüleri ile küresel ekonomik koşulların bir mikrokozmu olarak görülebilir. Bu mikrokozmos, megakentin çevresine de uzanır. Bir katılımcının belirttiği gibi, kaynak kullanımı ve geniş ölçüde insan varlığı hava akışını, su döngülerini ve hatta arazi kompozisyonunu derinden etkilediği için megakentler kendi ekolojik sistemlerini de oluşturur. Bu kentler, Antroposenin etkilerinin en iyi gözlemlenebileceği yerler oldukları gibi, çevre yönetimi ve doğaya verilen hasarın hafifletilmesi gibi konularda adeta birer laboratuvarıdır. Megakentler, hem pozitif hem negatif sosyal dinamizm yaratan benzersiz sosyal

alanlara da sahip. Soylulaştırma, barınma, koruma ve siyaset ile ilgili soru ve tartışmalar, kentin sosyal özelliklerini tanımlar. Nihai analizde megakenti tanımlanmak için sınırlar belirlemek gerekmez. Bangladeş'ten bir katılımcının belirttiği gibi, “megakentin barındırdığı çeşitliliğe odaklanarak onu daha iyi anlayabiliriz.”

Küresel Kuzey ve Küresel Güney

Diyalog içeriği tasarlanırken beklenti, megakentlerin ortak sorunlarının ele alınıp, katılımcıların temsil ettikleri kentler özelinde yerel deneyimlerini ve iyi uygulamaları paylaşması idi. Ancak deneyimlerin çeşitliliği, ortak sonuçlara varmayı zorlaştırdı. Mısır'dan bir katılımcının belirttiği gibi, “Belirgin ortaklıklar var, ancak farklılıklar da çok büyük.” Tartışma ilerledikçe, katılımcıların megakent ile ilgili temalara ve zorluklara yaklaşımında küresel Kuzey-Güney ayrışması ortaya çıktı. Dünyanın megakentlerinin çoğu, daha düşük GSYİH ve insani gelişmişlik endeksi değerlerine sahip “Küresel Güney”de bulunmaktadır. Hal böyle olunca da, bu şehirler, kentsel sorunlarını çözebilmek için “Küresel Kuzey”in daha varlıklı şehirlerinden tamamen farklı kaynak ve araçlara sahipler. Ayrıca, bu “Küresel Güney” şehirlerinin küresel çevresel etkileri ve küresel ekonomik şokları hissetmesi daha olası.

Megakentleri bu kategorik ayrım üzerinden okumak gerçekçi olabilir, ancak bu ayrışma iş birliği fırsatlarını gölgelememeli. Diyalog boyunca katılımcılar, şehirlerin çevre korumasından verimli dağıtım sistemlerine olumlu bir değişimin motoru olarak hizmet edebileceğinden umutlu olduklarını dile getirdiler. Ayrıca toplu olarak trafik, kirlilik, sivil duyarlılık ve kaynak yönetimi gibi ortak zorlukları ele aldılar. Megakentler birbirlerinden öğrenebilir ve öğrenmeli. Tabiatıyla sorunların ağırlığı ve uygulanan çözümler, önceliklere, mevcut kaynaklara ve siyasi iradeye bağlı olarak kentten kente değişir. Ancak, sorunlara yaklaşımdaki ilk adımlar benzeşebilir. Bir katılımcının belirttiği gibi, “Soruna bakmanın iki yolu var. Birincisi, mühendislik yanıtlarıyla sonuçlanacak çözülebilir bir problem olarak bakmak. İkincisi protokollere ve rejimlere bakmak, bu da sorunun kaynağına ulaşmak anlamına gelir.” Başarılı çözümler, megakentin konumu, boyutu veya mevcut kaynaklarından bağımsız olarak, hem teorik hem de teknik olmalı.

Kaynak Yönetimi: Su, Enerji ve Gıda Verimliliği

Bangladeşli bir katılımcının belirttiği gibi, “Megakentler coğrafyanın ürünleridir, ancak kendi başlarına da coğrafyalardır.” Bu ifade, katılımcıların toplantı süresince tekrar ettiği bir tema olan, içeriden ve dışarıdan kuvvetlerin megakent üzerinde etkili olduğu görüşünü yansıtır nitelikteydi. Bir megakent sadece kendi sorunlarını yaratmakla kalmaz, aynı zamanda kendi çözümlerini de geliştirir, ve bu süreç hiç bitmez. Bu durumun en belirgin gözlemlendiği alan da kaynak yönetimi. Devasa miktarda kaynak dağıtmak, verimli ve duyarlı sistemler gerektirir. Büyüklükten kaynaklanan zorluklar muazzam olsa da, kaynak dağıtımını doğru bir şekilde yapmak bir şehrin sağlığı ve sosyal dokusu üzerinde çok olumlu bir etkiye sahip olabilir. Ancak başarısızlık megakent için çöküş tehlikesi demektir.

“Megakentler
coğrafyanın ürünleridir
ancak kendi başlarına
coğrafyalardır.”

Doğal kaynakların kalitesi ve çevre sorunları, çoğu megakent için zorlu alanlar. Los Angeles'ta hava kalitesi, ciddi müdahaleye rağmen bir sorun olmaya devam ediyor. Ancak, ilerleme kaydedilebilir. Görüntü kaynağı: [trekandshoot](#).

Gıda

“Gıda en büyük ekonomik faaliyet ve en büyük ekonomik sektör. Eğer adil ve sürdürülebilir bir toplum yaratmaya çalışacaksanız, gıda konusunu çözmelisiniz.” Gıdayı çözmek, gıda erişimi ve dağıtımından fazlasını gerektiriyor. Kent çeperindeki tarım alanlarını koruyarak toprak kullanımını daha ‘akıllı’ hale getirmek, aynı zamanda kentsel ve kırsal geçim kaynaklarını destekleyen güçlü sosyal kanallar sağlamak, gıda konusunun önemli boyutları. Amerikalı bir katılımcı, kentsel tüketicileri gıda üretim sürecine yeniden dahil etmeyi gündeme getirdi. Katılımcılar bunu nasıl başaracakları konusunda çeşitli önerilerde bulundular. Gıda fiyatlandırmasını düzenlemeye yardımcı olmak ve tüketicilere daha iyi bilgi vermek için teknolojik yenilikleri kullanmak bir seçenek olabilir. Bir diğeri, gıdanın kent dışından gelmesi gerektiği yönündeki algıları değiştireceğinden, küçük ölçekli de olsa kentsel tarımı teşvik etmek. Bu şekilde megakentler kendi tüketimleri için daha fazla sorumluluk almış olur. Megakentlerin gıda sistemlerine daha aktif katılımını sağlamak olumlu bir etki yaratabilir. Ayrıca, şehir içindeki gıda atıklarının azaltılması, çevresel açıdan olumlu bir etki yaratmanın en iyi yöntemlerinden biri. Los Angeles da dahil olmak üzere bazı şehirler sıfır gıda atığı politikalarını deniyor. Bir katılımcının belirttiği gibi, “2000 yılı aşkın bir süredir şehir tarıma karşı bir muhalefet olarak görülüyor, ancak bence ikisinin bir yerlerde kesişme ihtimali var.”

Su

Katılımcıların geldiği şehirlerin su varlıkları farklı seviyelerde olmakla beraber, tüm megakentler, su altyapılarının nasıl geliştirileceği ve nüfuslara temiz ve güvenli su sağlanması konusunda ortak bir sorunu paylaşıyor. Soruna yaklaşımlar önemli ölçüde değişiklik gösteriyor. Bazı megakentlerde, özellikle “Küresel Güney”de, su temini merkezi değil, bu da yerel sakinlerin yenilenemeyen veya kirli toprak kaynakları da dahil olmak üzere her yerden su çıkarması anlamına geliyor. “Küresel Kuzey”de eski merkezi altyapı yer yer bozularak eski hizmet sistemlerinin kırılmasını ve riskini gösteriyor. Her iki durumda da, su kalitesi megakentin, kent çeperinin ve içinde bulundukları bölgenin insan ve çevre sağlığını etkiliyor. İster Los Angeles şehrinin Colorado Nehri havzasındaki talepleri, ister Kahire'nin Nil'deki talepleri olsun, akarsular ve su kaynakları üzerindeki anlaşmazlık, megakentin sürdürülebilirliği için kritik olan tarımsal alanlarla anlaşmazlıklara yol açabilir. Katılımcılar, şehirlerde daha iyi yağmur suyu ve atık su toplama, akıllı teknolojiler ve eğitim yoluyla suyun korunması, daha iyi bölgesel entegrasyon politikaları ve iyileştirilmiş çevre düzenlemeleri ve kirlilik kontrolü de dahil olmak üzere birçok hafifletici önlem önerdiler.

Enerji

Megakentlerin enerji gereksinimini ele alan bir diyalog alt grubu, “enerji yoksulluğu ve çevresel sürdürülebilirlik” arasındaki zor seçimler üzerinde durdu. Megakentler, dünyanın geri kalanı gibi, enerji üretiminin çevresel etkilerini azaltmak yerine artan enerji ihtiyaçlarını karşılamaya öncelik verdiler. Hemen hemen tüm megakentler büyük ölçekli fosil yakıt bazlı elektrik üretimine ve ulaşım sistemlerine fazlasıyla bağımlı. Bu soruna çare olabilecek, örneğin enerji depolaması gibi konular, halen şehir planlamacılarının kontrolü dışında. Buna rağmen, bazı katılımcılar, güneş panellerinin maliyetinin azalması sayesinde merkezi şebekenin dışına çıkabilmenin bu şehirlerde mümkün olabileceğini öne sürdüler. “Büyük binalar veya bir arada konumlandırılmış büyük bina kümeleri ısı ve enerjiyi ortak üretebilirler (kojenerasyon) ve bu binaların ısıtılması ve soğutulması için atık ısı kullanabilir.” Kojenerasyon, çevre korumacı düzenlemeler ile birlikte, artan enerji ihtiyaçlarını azaltmaya ve megakentleri çevreye karşı daha sorumlu hale getirmeye yardımcı olacaktır.

Atık

Jakarta gibi bazı megakentlerde, yetersiz katı atık depolama alanı, atıkların yakılmasını veya su kütlelerine atılmasını gerektirir. Bu da havayı ve yeraltı sularını kirletir, megakent sakininin sağlığını zorlar ve nüfus için mevcut gıda ve su kaynaklarının miktarını ve kalitesini düşürür. “Küresel Güney”in megakentlerinde katılımcılar yeniden kullanım ve geri dönüşüm konusunda farkındalık eksikliğine dikkat çekti. “Küresel Kuzey”deki bu bilince rağmen, diğer ülkeler işleme için atık ithalatını reddettikçe geri dönüşüm sistemleri bozuluyor; atık depolama alanları ve yakma fırınları krizine yol açabiliyor. Atık sorunlarıyla mücadele için katılımcıların önerisi, atık miktarını azaltmanın yanı sıra, atığı doğru şekilde atma konusunda da kamunun eğitilmesi oldu. Bazı katılımcılar ayrıca megakentlerde en fazla atığın oluşmasından sorumlu olduğu düşünülen büyük özel şirketlerle çalışmayı önerdiler. Bu sektörlerdeki atığının azaltılmasının genele etkileri kayda değer olacaktır.

Tarihi Koruma – Kentsel Yenilenme Dengesi

Büyüyen bir megakentte tarihi, kültürel ve doğal mirasın korunması meselesini tartışırken bir katılımcı “Miras konusu çetrefillidir,” diyerek başladı. “Bir engel olarak görülebilir ve tanımlanması zor olabilir.” Bu, neyin korunmaya değer olduğunu kimin tanımlayacağı ve sonuç olarak kimin fayda sağlayacağı hakkında daha büyük sorulara yol açar. Bir katılımcı “Miras kimlikle ilgilidir” dedi. Bir diğeri, “Miras geçmişinizi ve geleceğinizi tanımlamak için bir araçtır. Aslında her zaman bugün ile ilgilidir, geçmişle değil” diye ekledi. Şehir planlamacıları ve liderler çoğu zaman tarihi, kültürel, doğal dokuyu korumanın sosyal sonuçlarını göz ardı ederek teknik uygulamalara odaklanıyor.

Bazı durumlarda kültürel mirası korumak mantıklı olmayabilir. Kaliforniya'dan bir katılımcı, ciddi konut kıtlığı olan bir alanda, “arka bahçeli ve havuzlu tek katlı evler” olan Kaliforniya yaşam tarzının (bu eyaletin kültürel mirasının bir parçası) artık sürdürülebilir olmadığını belirtti. Yine de, bu yaşam tarzına derin duygusal bağlılık, anlamlı konut reformunu engelliyor. Benzer şekilde, diğer ülkelerde mirasın korunması, aslında çatışma veya sömürgeciliğin karanlık tarihinin korunması anlamına gelebilir. Bu da derin duygusal tepki doğurur ve haklı bir direnç doğurabilir. Bu kadar önemli bir travma geçiren şehirler, geçmişini tamamen değiştirmek isteyebilir. Bu görüşlere de kulak verilmeli.

“Miras ulusal kimlik oluşturmanın bir yoludur.”

Bir katılımcının belirttiği gibi, neyin korunacağı ve nasıl korunacağı konusundaki seçimler “ilginç çünkü hükümetin ülkenin karakterine ilişkin algısını yansıtıyor.” Bir diğeri katılımcı, “Miras ulusal kimlik oluşturmanın bir yoludur” dedi. Çoğu zaman bu, bazı çıkarları diğerlerine üstün tutmak anlamına gelir ve çoğu zaman bu, toplumun yoksul ve ötekileştirilmiş kısımlarının aleyhine sonuçlar doğuruyor.

Bunun önlenmesi için halk, süreçlere dahil edilmeli. Birçok katılımcı, binaların ve yerleşim yerlerinin mantıklı bir şekilde yeniden inşa edilmesini savundu. Alıntı yapılan örneklerden biri, eski bir mahalleyi koruma çabalarının, soylulaştırmayla mücadele için bir yol olarak kullanıldığı Kahire'den geldi. İstanbul'dan bir örnek ise İstanbul Boğazı'nın altındaki tünelin inşası sırasında önceliklerin dengelenmesi ile ilgiliydi: İnşaat sırasında arkeolojik eserler bulunduğunda, inşaatı sürdürmeden önce bu eserleri güvenli bir şekilde kaldırmak, korumak ve kataloglamak için çaba gösterildi. Bir katılımcı, “bence hepimiz önceliklerimizi düşünmeliyiz” dedi. Mirasın korunması belirli dengelerin kurulmasını gerektirir.

Çeper ve Merkez: Megakentin Yönetimi

Diyalog içeriği belirlenirken megakent kavramının yanı sıra, kent çeperi sorunlarının da tartışılması öngörülmüştü. Katılımcılar bu bağlamda kent çeperi tanımları üzerinde müzakere ettiler. Bir katılımcı, “Bir sosyal çeper, bir güç çeperi ve bir coğrafi çeper var. Çekirdek kentin etki alanı, bir şeyleri içine çeken kara bir delik” dedi. Katılımcı ayrıca, gerçekte megakentin bundan daha değişken olduğunu ayrıntılarıyla anlattı. “Değişim gösteren aslında çeper. Birçok merkez olabilir ve bazı durumlarda çevreler yeni merkez haline gelebilir.” Bir megakentin gelişmesinin ya da başarısız olmasının müsebbibi, merkez ve çevre arasındaki bu değişiklik ve rotasyon. Merkez-çeper etkileşimi, aynı zamanda megakent içinde ayrılma eksenleri ve kapsayıcı-

dışlayıcı kuvvetler de yaratıyor. Bu nedenle, megakentin duyarlı ve adil bir şekilde nasıl yönetileceği, diyalog katılımcıları için tar konusu olmaya devam etti.

Arazi Kullanımı ve Konut

Diyalog konusu olan megakentlerde, barınma ve konut belirgin bir sorun. Bir katılımcının söylediği gibi, “Euromonitor dünyanın en büyük şehirlerinin en değişken olduğunu söylüyor. Şehir büyüdükçe gelir eşitsizliği de artar. Daha fazla gelir eşitsizliği olan alanlar daha fazla gettolaşma, yüksek suç oranlarına maruz kalma ve akut sağlık sorunları yaşama eğilimindedir.” Bu eşitsizlikler en çok konut ve arazi kullanımında belirgin. Bazı megakentlerde, uygun fiyatlı konut eksikliği yüzünden, kalitesiz inşa edilmiş ve hizmet ulaştırılmamış yapılaşma başlıca sorun. Örneğin, bir katılımcının tahminine göre, Karaçi sakinlerinin yaklaşık yüzde 70'i gayri resmi konutlarda (gecekonduklarda) yaşıyor. Hizmet sunmak ve koşulları iyileştirmek için çalışan şehirler yerine, çoğu zaman gayri resmi konutlar “kentsel dönüşüm” ve soylulaştırma için bir bahane haline geliyor, eşitsizliği kötüleştiriyor ve daha belirgin siyasi bölünmeler yaratıyor. Jakarta gibi bazı megakentler bu problem üzerinde çalışmak, iletişim için teknolojik çözümler uygulamak, alt ve orta sınıf apartmanlar inşa etmek ve kentteki gayri resmi konut bölgelerinde daha fazla konut sakinine ulaşmak için STK'larla birlikte çalışıyor. Ancak, ilerleme yavaş kaydediliyor.

Diğer yandan, megakentlerin birçoğu, şehir yönetimleri tarafından bazı bölgelerin aktif olarak yeniden yapılandırılması ve 'kentsel dönüşüm' sonucunda hızlı soylulaştırma yaşadı. Bu da orta ve üst sınıflar için bile konutun alım gücünü önemli bir sorun haline getirdi.

Trafik, diyalog katılımcıları tarafından dile getirilen önemli bir kaygıydı. Kahire'de trafik sorunu o kadar şiddetli hale geldi ki sağlık ve ekonomik refahı etkiledi. Görüntü kaynağı: [Baloncici](#).

Bir katılımcının belirttiği gibi, “İnsanlar, şehir çok pahalı olduğu için fırsat bulamıyorsa, bundan endişe duyulmalı.” New York'ta, yeni konut stoğunun çoğu, konut sektöründe kira oranlarının artmasına neden olan lüks konutlar. Aynı şey, kapalı sitelerin inşasının konut fazlasına yol açtığı Kahire'de de meydana geldi. Bununla birlikte, Kahire'deki konut stokunun astronomik fiyatları, daha fazla insanı zaten aşırı kalabalık olan gayri resmi konut sektörüne yönlendirdi.

Katılımcılar, toprak kullanımı ve konut sorununun en iyi nasıl ele alınacağına dair çok sayıda öneri üretmesine de iki somut çözüm üzerinde duruldu. Birincisi, şehir planlamacıları ve şehrin tüm sakinleri arasında karşılıklı şeffaflıktı. Modern şehri insan boyutuyla canlandırmak ve marjinal grupları karar alma süreçlerine dahil etmek, organik ve planlı büyümeyi teşvik etmeye yardımcı olabilir. İkinci öneri, çevre ve şehrin diğer bölgeleri arasında daha iyi ekonomik ve fiziksel alışverişi teşvik etmektir. Gruplar ve mahalleler arasındaki daha fazla etkileşim, toplumsal gerginliğin hafifletilmesine yardımcı olabilir.

Ulaşım

Megakent içinde daha iyi gidiş-geliş sağlamak, gelişmiş ulaşım sistemleri gerektirir. Toplantıda temsil edilen megakentlerin hepsinde, insanların megakent içindeki akışını yavaşlatan, karbon emisyonlarına ve kirlilikle ilgili sağlık sorunlarına önemli ölçüde katkıda bulunan otomobil trafiği ile ilgili önemli sorunlar var. Katılımcıların çoğu, toplu taşıma sistemleri mümkün olduğunca geliştirilirken, kent sakinlerinin ne şekillerde etkileneceğini bilinçli olarak hesaplama konusunda hemfikir. İstanbul, Cakarta ve Los Angeles son on yılda ağır ve hafif demiryolu hatları inşa etti. Diğer şehirler otobüs hizmetlerini iyileştirmek için çalıştı. Ancak, kaynakları toplu taşıma iyileştirmelerine ve hatları artırmaya yönlendirmek yeterli değil. Bazı katılımcılar, bu şehirlerde otomobil taşımacılığı seçeneklerini daha az arzu edilir hale getirmek için eğitime ihtiyaç olduğunu savundular. Buna ek olarak, birkaç katılımcı, kaldırımlar ve yaya geçitleri gibi yaya seçeneklerinin geliştirilmesini savundu. Bu şehirlerin çoğu, özellikle Los Angeles, Cakarta, Bağdat ve Kahire, zayıf yaya altyapıları ve kültürüne sahip. Megakentleri daha yürünebilir hale getirmek, farklı sosyo-ekonomik şartları olan grupları birleştirmeye, vatandaş sağlığını iyileştirmeye ve yollardaki trafiği azaltmaya yardımcı olabilir.

Dijital Şeffaflık ve Çözüm Üretme

Bazı diyalog katılımcıları megakent belediyelerini daha şeffaf, cevap verebilir ve hızlı çözüm üretebilir hale getirmenin, hükümetlerin en önemli önceliği olması gerektiğini belirtti. Şehir yönetimleri ve vatandaşlar arasındaki daha iyi iletişim, günlük sorunları hafifletmeye ve yolsuzlukla mücadele etmeye yardımcı olabilir. Bazı megakentler vatandaşlarla iletişim kurmak için teknolojik seçenekler geliştirdi. New York'un 311 sistemi, belediyenin erişilebilirliği ve önemli bilgilerin toplanması için bir altın standart olmaya devam ediyor. Cakarta, 60.000'den fazla mahalli temsilci ile irtibatla kalabilmek için cep telefonu uygulamalarını kullandı. Yerel temsilcilerin yardımıyla bu uygulama, merkezi yönetime talep iletmek, lisans ve vergi ödemelerini kolaylaştırmak konusunda vatandaşlara yardımcı olabilir. Birçok megakentte, dijital okuryazarlık, akıllı telefon penetrasyonu ve geniş bant internet erişimi üzerinde daha çok çalışma yapılması gerekse de bu teknolojilerin yönetişime sağlayacakları potansiyel katkı çok önemli.

Kapak Fotoğrafı: Jakarta, Indonesia. Credit: Andreas H.

Hollings Center, Amerika Birleşik Devletleri ile nüfuslarının çoğunluğu Müslüman olan Orta Doğu, Kuzey Afrika, Güney Asya, Avrasya ve Avrupa ülkeleri arasında diyalogu güçlendirmek amacıyla kurulmuştur. Merkez, kar amacı gütmeyen bir sivil toplum kuruluşudur. Merkez, amacı doğrultusunda, uluslararası meseleleri ele alan ve kanaat önderleri ve konu uzmanlarını bir araya getiren diyalog toplantıları düzenler. Bu toplantılarda yeni fikirlerin üretilmesi ve katılımcılar arası diyalogun derinleştirilmesi hedeflenir. Merkezi Washington, D.C.'de olan Hollings Center'ın İstanbul'da da bir temsilciliği bulunmaktadır.

Hollings Center'ın misyonu, tarihi ve fon yapısı ile ilgili detaylı bilgi için:
<https://hollingscenter.org/languages/turkish/hollings-center-hakkinda/>
info@hollingscenter.org

